

Man kan naturligvis heller ikke på den anden side have, at universiteterne fuldstændig frit kan fastsætte deres egen styringsmodel. Der skal naturligvis være et minimum af snor og kontrol fra ministeriets side.

Herudover indeholder lovforslaget en justering om øget studenterindflydelse, således at det fastslås, at studenterindflydelsen skal øges ved, at de studerende sikres 25 pct. indflydelse på rektor- og dekanvalget, at næstformanden i studienævnet skal være en studerende, og at de studerende sikres medlemskab af institutbestyrelsen.

En øget studenterindflydelse kan naturligvis have mange både negative og positive sider. Af de negative sider kan f.eks. nævnes, at de studerende naturligvis kun har en interesse i universitetets organisation, så længe de er studerende, det vil sige i en 3-4-5-årig periode, og måske derfor ikke tænker så langsigtet som det faste personale.

På den anden side kan øget studenterindflydelse også være positiv og en tilskyndelse til, efter demokratiske principper, at få indflydelse på deres eget universitet. En øget indflydelse medfører selvfølgelig også øget ansvar for institutionens virke. De to ting må naturligvis følges.

Den overvejende del af høringssvarene ser da også som en positiv ting, at de studerende får mere indflydelse, og i Dansk Folkeparti ser vi ikke umiddelbart nogen grund til bekymring på dette punkt.

Det kan naturligvis, som der også er peget på i nogle af høringssvarene, forrykke magtbalancen mellem de studerende og de faste medarbejdere, men der må imidlertid ske en opfølgning på aftalen med den naturlige konsekvens, at ph.d.erne herefter hører til medarbejderne. Det har Dansk Folkeparti ikke specielle indvendinger imod.

Det er muligt, at der under udvalgsbehandlingen skal files lidt på de enkelte bestemmelser, når vi har haft lejlighed til at studere høringssvarene mere indgående. Men Dansk Folkeparti er overvejende positivt stemt for intentionerne i lovforslaget.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg vil koncentrere mig om udviklingskontrakterne, som jo er det primære i det her lovforslag, og så også sige noget om den øgede studenterindflydelse. De to andre områder, nemlig ph.d.-stipendiater og forpligtende samarbejde/

sammenlægninger, har jeg ingen særlige bemærkninger til, ud over at det ser ganske fornuftigt ud.

For så vidt angår udviklingskontrakterne, sagde CD i sin tale til den universitets- og forskningspolitiske redegørelse for 1998, som vi diskuterede her for, jeg tror det var 1-2 måneder siden, at så længe udviklingskontrakterne er et tilbud til universiteterne og indholdet udformes i et tæt samarbejde med de involverede universiteter, og så længe de opstillede rammer og mål ikke bliver for firkantede eller detaljerede, så mener vi, at der er mulighed for at få den fornødne balance, som CD mener må være en betingelse for, at vi går ind i det her med udviklingskontrakterne med et positivt syn.

Derfor savner jeg også lidt i lovforslaget guleroden til fra universiteternes side til at gå ind i det her. Som det er blevet påpeget af andre, kan man sige: Har universiteterne ikke i øjeblikket mulighed for at udarbejde planer ledelsesmæssigt, styringsformer osv.? Man risikerer med udviklingskontrakterne, at det er et meget stort og tidskrævende arbejde at udarbejde dem og sætte dem i værk, og at det netop bare bliver en stor bunke reelt overflødig papir, som så kan ligge og gulne og samle støv osv. på ledelseskontorer og i sekretariater, og det var jo ikke dét, der var meningen med ledelseskontrakterne.

Normalt når man laver udviklingskontrakter, er det jo typisk sådan, at der ligger en gulerod i form af, at de økonomiske rammer bliver blødt op, og det kan jeg ikke se der ligger i det her lovforslag. Derfor er det, at jeg må tage et lille forbehold om, hvorvidt de her udviklingskontrakter nu også får den ønskede succes, som vi sådan set håber, for vi er enige i, at der er brug for at eksperimentere mere med nye ledelses- og styrelsesformer. Vi ser udviklingskontrakterne som noget, der kan være med til at hjælpe nye styrelsesformer på vej.

Med hensyn til det, Venstre har sagt om, at Venstre havde ønsket sig en større reform, vil jeg dog sige, at universitetsloven jo ikke er så gammel, den har seks år på bagen, og vi synes måske i CD, selv om vi støtter intentionerne, sådan som de er lagt frem fra Danmarks Forskningsråd, at vi bestemt også støtter den model.

Men jeg tror ikke, man kan komme dertil fra den ene dag til den anden, og det er dér, vi siger: O.k., udviklingskontrakterne kan være et skridt i den retning, og derfor, selv om udviklingskontrakter ikke er noget stort dyr i åben-